

den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Ændring i Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903, § 19. Det er fremkaldt ved en Forhandling, som ærede Medlemmer vil huske, under første Behandling af Finanslovforslaget i Aar. Ved Loven af 30. September 1864 er der givet Folkekirkens Sognepræster og residerende Kapellaner Ret til at udstede Attester om privat underviste Børns religiøse Kundskaber, ligegyldigt, hvor de vedkommende Børn er underviste. I den nugældende Valgmenighedslov af 15. Maj 1903 er der derimod kun givet Valgmenighedspræster Ret til at udstede Attest om privat underviste Børns religiøse Kundskaber, for saa vidt de hører til Valgmenigheden. I saa Henseende er der altsaa draget en snævrere Grænse for Valgmenighedspræsters end for Folkekirkens Sognepræsters og residerende Kapellaners Ret. Da nu Valgmenighedsloven for øvrigt aabenbart har den Tanke at give Valgmenighedspræsterne samme Stilling som Sognepræster og residerende Kapellaner, synes der ingen Anledning at være til denne Indskrænkning. Desuden er der, siden den blev foretaget ved Loven af 15. Maj 1903, kommet et yderligere Moment til, som taler for en Ændring af dette Forhold, idet de i Loven om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 30 omhandlede Andenpræster, som med Hensyn til deres Fremkomst og Ansættelse i høj Grad kan sammenlignes med Valgmenighedspræster, utvivlsomt efter Menighedsraadsloven har den samme Ret til at udstede Attester om privat underviste Børns religiøse Kundskaber som Sognepræster og residerende Kapellaner. Og naar der ellers i alle Forhold er Ligestilling mellem Andenpræster og Valgmenighedspræster, synes det ret uretfærdigt og lidet konsekvent, at de sidstnævnte ikke skulde have samme Ret paa det her omhandlede Omraade. Den Lovændring, jeg her har den Ære at forelægge det høje Ting, gaar da ud paa at gøre en Forandring i Valgmenighedsloven, der stiller Valgmenighedspræsterne lige i denne Henseende med Folkekirkens Præster, saavel Sognepræster som residerende Kapellaner.

Det andet Lovforslag, jeg skal fremsætte for det høje Ting, angaar Udsæt-

telse af den i Lov om Det Kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold af 13. Maj 1911, § 9, paabudte Revision af Loven. Denne Paragraf, hvorefter Revisionen skulde ske inden Udgangen af 1914, blev indsat paa Foranledning af Folketingets Udvalg om Sagen. Ordførerens Begrundelse gik nærmest ud paa, at man kunde ønske denne Adgang til Revision for derved at sikre sig en Mulighed for at komme ind paa Behandlingen af Spørgsmaalet om mere økonomisk Drift af Det kongelige Teater og ganske særlig at prøve paa, om man ikke kunde opnaa en Deling og derved en rigere Udnyttelse af de mange kunstneriske Kræfter ved Det kongelige Teater. Det forekommer mig nu, at de Forhold, som vi Øjeblikket befinder os i paa Grund af Krigen i Europa, er af den Art, at man neppe vil kunne foretage en nogenlunde rolig Overvejelse og sikker Bedømmelse af hele dette Spørgsmaal, men at det, for at en saadan Overvejelse og Bedømmelse kan ske, vil være nødvendigt, at Revisionen udsættes; jeg har derfor foreslaaet den udsat indtil Udgangen af 1916. Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anlæg af en Person- og Godsbanegaard i Aarhus.

Hertil valgtes: *Thomas Larsen, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup, Brorsen, Lillelund, Gerud Jensen, F. E. Samuelson, Stilling, Stawning, Jacob Christensen, Ferdinand Nielsen, J. Andersen, Povlsen, P. E. Hansen og Hammerich.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 209 af 30. September 1909 om Hærens Ordning.